

غیانامه‌ی کابه‌ریوه‌بهر و تیچووی نالی بوونی کایوونس!

د. نه‌حمده نه‌حمه‌دیان
(مه‌هاباد)

له‌یه‌که‌م رۆژی چوونه قوتابخانه‌م، وه‌ک مامۆستای ده‌رسوێژ، له‌ ئاوبی "شۆخ- جه‌ل"ی شارئاوه‌دان، هاوکاره‌کانی سالی خویندنی نوێم دۆزینه‌وه و به‌سه‌رم کردنه‌وه. پێش ئه‌وه، روانگه‌ی من به‌رانبه‌ر به‌ قوتابخانه و سالی نوێی خویندن و ئه‌م باس و بابه‌تانه زۆر جیاواز بوو، ناخه‌ر هه‌ر وه‌ک ئیستا ئامازه‌م پێ دا بۆ من ئه‌م رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه له‌ هه‌وه‌لێن رۆژ، له‌ هه‌وه‌لێن سالی مامۆستایه‌تیمدا رووی دا. به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌مان، به‌ ته‌ی ئه‌م هاوڕێ نوێیاوانه‌م، دوومانگ له‌مه‌وه‌به‌ر به‌هۆی رووداوی پێکدادانی ئوتووبووس له‌ نیوان شه‌قامه‌ری "تاران- شارئاوه‌دان"، جه‌سته‌ی به‌توندی تازاری پێکه‌ییبوو و دۆخی له‌شساغیبه‌که‌ی که‌وتبووه مه‌ترسیبه‌وه. له‌ سه‌ره‌تای په‌زه‌ره‌ تا کۆتایی وه‌رزێ پاییز پێ به‌ریوه‌به‌ر بووین و قسه‌ی خۆمان پێ و له‌نیوخۆمان ده‌رنه‌چی چ په‌کمان له‌سه‌ر هه‌بوون و نه‌بوونی به‌ریوه‌به‌ر و مه‌ریوه‌هه‌ نه‌که‌وت و بۆخۆمان گشت ئیسه‌کامان تێده‌په‌راند- بپوورن: "زاده‌په‌راند"- ؛دوای ئه‌و ماوه‌یه کابرایم ناویکمان لێ په‌یداوو و لیمان وه‌ژووورکه‌وت که‌ گوايه به‌ریوه‌به‌ری گۆرینمان ئه‌م مام میرزایه‌یه. به‌رواله‌ت هه‌تا خوا چه‌ز ده‌کا مرچ و مۆن و نه‌دوین و په‌زاگران و پێ دمو دوو دیار بوو، هه‌رامه‌یه‌کی ئامال- بشتیبه‌ندیان له‌ ملی خسته‌بوو، په‌رژینیکی به‌گول پێ هه‌ر ده‌تکوت هه‌رامه‌ی گۆرینه که‌ دیاره و اباشتره‌ بلیم: ئیستا ناوه‌که‌یم له‌بیر نه‌ماوه. کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ هه‌رکه‌س، ده‌بوو رووی ته‌واو بۆ لای ئه‌و که‌سه وه‌رگه‌یژ، هه‌ر ده‌تگوت "فارس وته‌نی" ئاده‌م ئاهه‌نیبه‌ و به‌ قه‌وه و باتری کارده‌کا و هه‌لده‌سوورێ!

چاکه‌تیکی ره‌شی تاناکوژیی گه‌وره‌تر له‌ جه‌سته و کیشی خویشی له‌به‌ردابوو که‌ شان و شه‌پیلکی لای چه‌په‌ی به‌ته‌واوی داچۆراندبووه خوارێ و دیاربوو ئه‌و "کوته‌" له‌ "جلیک نه‌بوو که‌ پر به‌شان و به‌ژنی ئه‌و "کابرا ماقوله‌" درواییت و برابیت! به‌لام ئه‌گه‌ر له‌حه‌ق لانه‌ده‌ین، دوایه ورده ورده وه‌دیارکه‌وت که‌ کابرایم، کاکل و توپکل و رواله‌ت و حاله‌ت و لانی ژوووه‌وه و ده‌روه‌ی- وه‌ک زۆر دیارده‌ی تر و وه‌ک تاقمیکی زۆر له‌ بنیاده‌مه‌کان- لیک جیاواز و له‌یه‌که نه‌چوو،

تهنانت ناتهبا و دژاودژه. مه بهست ئه وهیه که کابرایم
پیاو خاسیک بوو، بهلام پیچه وانه دهاته بهرچاوان!

ئیستا مانگیک تینه پریبوو که کاره حیمی هاوکارمان
که ماموستای نه ده ب بوو - به ههر دوو مانای نه ده به وه -
دوور له گیانی، سووکه هه لامه تیکی وای پیوه نووسا که
ئهو پیساوه به بهژن و باهوی له ههردی راکیشا و
نه هاته وه بۆ قوتابخانه. کابرایم به رتیه بهرمان به بی یه ک و
دوو نووسراوی غیابی بۆ بهر ئی کرده فهرمانگه ی
پهروه رده. دوا ی دوور ژۆ که هاورتی هه لامه ت-
ویکه وتوو مان هاته وه، نیوچاوانی غه زه بی خودای لی
دهباری و زوری به سهر به رتیه بهرماندا گوران و بۆلاند و
گله و گازنده ی توندی خوئی ناراسته ی کرد. کابرایم که
کابرایه کی ساردو گهرم چیشتووی به نه زمون و له کل
دهر هاتوو بوو، له سه ره خو گوتی: زۆر باشه، زۆر باشه،
مه رج بی له مه ودوا بۆ که س نووسراوی غه بیه ت بهر ئی
نه که م! به لام، به لام! به مه رجی که! له مه ودوا هه رکه س
غیاب بوو، که دیاره پترویتتر به هوی ناساگی و
نه خویشییه وهیه، هه ر ئه وی شه وی دادی بۆ سه ردان و
نه خویش بینین! ریک ریک له کاتی شیوخوار دندا، گشت
هاوکاران له ماله هاوری خو شه ویسته نه خو شه که مان یه کتر
ده بینین! هه ر که سیش به شداری بووی ئه و سه ردانه نه بی، هه ر
له و کاته دا و هه ر به و بۆ نه یه شه وه، شه وی دواتر ده چینه
سه ردانی ئه و؛ کابرایم که مه تر خه م چ عوزری هه بی و چ
عوزری نه بی، عوزر و موزر کاتی وا پاک ی ده شور دینه وه!

ماوه ی دوو حه وتوو تپه پری و کایوونس که پیاویکی
بنه ماله خو شه ویست و دوور له گیانی ئالی بوو و
ماموستای درسی "دین و ژین" بوو له پردا پیراهات و
نه خویشی گۆرین وای دۆخی له شساغییه که ی تیک دا و
گۆری که بیری کفن و گۆری به دل و زه نینیدا ده هات و بیری
ختوو که ده دا و هه ر به و هۆیه وه نه هاته وه بۆ
قوتابخانه. کابرایم به رتیه بهرمان گوتی: جا کوره کان
له منتان که وی به پتی به لیتن و واده ی بریار دراوی
پیشوو مان، ئیواری لای بانگی شیوان له گردی ته نیش
قه برستانی کۆن چاوه ریتانم، تا لیکرا بچینه سه ردان و
نه خویش بینین!

ریک له کاتی دیار بکراودا تیکرای هاوکاران خو بان
گه یانده کابه رتیه بهر، به م ته و فیر و جیا وازییه وه که
کاره حیمی زه بر ویکه وتوو، پیش هه مومومان، ته نانه ت
پیش کابه رتیه بهریش، خوئی گه یانده بووه ئه م شوینه و به
ژیست و فیگورتیکی لیترا و مافخوازانه وه له ویتن ده ری
ویستا بوو!

دوا ی کاتژمیریک و نیو، به هوی شاره زا نه بوومان، ماله
کایوونسمان دۆزییه وه و که ده قولبا مان کرد، کایوونس له
نهومی سییه می ئه و قه لا و بالاخانه خوار و خپچ و

چه پرک و چوکه له یه که له سه ر ته پۆلکه یه کی را
ده یروانییه کۆلانی خواره وه و ده تکوت "ماله کایوونسمانه"
که به تنیا له ئاوه دانی دوور خراوه ته وه، ئه له و سه ره را
خه ربکی خو توند کرد نه وه و پاتۆل به ستنه وه بوو؛ که له
ده لاقه ی نیوه کراوه ی په نجه ره که را ئه و حه شیمه ته دوا زده
نه فه ربیه ی بینی، دوا ی ئه وه ی له جیتی خوئی ویشک
ویشک هه لگه را و چاوی وه ک تای ته ورداس و وه ک
لاته رازووی لاسه نگ به مۆله ق وه ستا، هه وه ل شتیکی
وه بیره اته وه نه حسایه تی ژماره ی سیزده بوو که ئه و
حه شیمه ته به خو یه وه - وه ک "هۆکاری کۆتایی
په یه نهر" واته: "علت تامه" - ده بوونه سیزده و ئه و نه حس
بوونه، وه ک هه میشه ی خودا نه حه ساوه بی بۆ ئه و به دیاری
هینا بوو. کاتیک به لاروله نجه وه به په یژه خپچ و چه پرک و
چه واشه هه لبه ستر اوه کانی ئه م قه لا و بالاخانه ئامال-
تاراوگه یه دا سه رکه وتین و چوینه نهومی سییه م، کابرایم
پیش سلا و مه رحه با و چاک و خو شی، به دهنگیکی بهرز
و نیرانه وه گوتی:

جا براژن گیان خو ت ده زانی که پۆژه کان زۆر قولهن و
به خوا زۆر ده میک نییه که له سه ر نان و خوانی نیوه رۆ
هه ستاوبن و جار ئی تا ماوه یه کی دیش برسیمان نییه و چ
په له وه له به کمان نییه، کابرایم ته لپه رده ا به هوی
پشوو ساری له ئاکامی که ژه وانیه که ی کاتیک له مه وه بهر-
بیورن: "له ئاکامی په یژه وانیه که ی کاتیک له مه وه بهر"-
پشوو یه کی دا و کایوونس و خیزانیشی پشوو یه کیان
وه بهر خو هاته وه و ئاوا تیگه یشتن که کابه رتیه بهر و
هاوریتیه کانی به نان و په نیر و که ره، یان هیلکه و رویتیکی
ئاسایی، یان ئه و په ره که ی به هه ردووی ئه م بژاردانه
داده مرکیتن و هه رچی بی، مه تر سییه که له نا و چووه و ئاوری
کیشه که رۆمرکاوه، هه تا ئه و کاتی که کابه رتیه بهر ئاوی
دریژه به قسه کانی خوئی دا و گوتی:

... جا براژن گیان ئه گه ر فروج و مرووج و گوشت و
مۆشت و که لویه لی پیویست له مالتیدا نییه، چ نابج و چ
نه بووه خو کافرستانی نییه. دیسان خه ربیک بوو کایوونس
و خیزانی شایان له دلیدا بگه ری که کابه رتیه بهر به بی
پسانه وه و وه ستان گوربسه که ی لی کرد نه وه خوری و
دریژه ی پی دا و گوتی: نا، نا جیتی چ دله راوکتی و
نیگه رانی نییه، هه ر ئیستا کایوونس ده نیرین و جار ئی
لانی که م تا کاتژمیریکی دیش دوکان و بازار هه ر کراوه یه.
کایوونس هاوکات له گه ل ئه وه ی له بن خو یه وه ویره ویرتیکی
ئامال- نازایانه و نارایانه ی لی هات و من که زوری لی
نزیک بووم، گویم لی بوو که ده یگوت: وه لا ئه گه ده مزانی
ئه و غه زه بانه شوخی و موخی نازانن و هه رچی ده یلین
له سه ری سوورن و وه راست ده گه ری، به برانکار دیش
(نه قاله) بایه خو م ده گه یانده وه قوتابخانه، دوا ی ئه و

ویره‌ویره و دواى ئه‌وهى باجه خه‌راجاتى خیتزانى راپسپارد و لیستی پیتداویستییه‌کانى پى سپارد، به‌هله‌داوان و به‌بى ماللاوایی له مالى دهرپه‌رییه دهرى و دواى کاتژمیریک به هانکه‌هانک و پشوسواری و به کولتیک که‌لویه‌ل و هه‌رامه‌وه و له‌دیمن و رواله‌تى لورییه‌کى که له راده‌ی یاسایی و ئاسایی خوئى پتربان بارلیناوه، وه‌ژورکه‌وت!

نان وخوانى ئه‌وى شه‌وى ده‌وربه‌رى کاتژمیر ۱۲ى نیوه‌شه و ئاماده‌بوو، چون هاوړتیکان دواى چاوه‌روانییه‌کى زور گه‌لیکیان برسى بوو، تیر تیربان خوارد و کایوونس که له گشتمان ماندووتر بوو، هاوړتیه‌گه‌ل ئه‌وهى که لیگدا لیگدا ئه‌ورسته‌هه‌کیمانه‌ی دووپات ده‌کرده‌وه: "ئه‌گه‌ر نه‌خوئى ماله‌ خوئى، بوئ ده‌خوئى خه‌نیمی خوئى"، ده‌ست و مه‌چه‌کى له‌ هه‌ل کرد و پارووی له‌ بادا و بیدلئى خوئى نه‌کرد و تا عاره‌قى ره‌ش و شینی کرد هه‌ر گه‌ده و مه‌ده‌ی ناخنى و خواردی و نه‌کشاوه‌ دواوه و به‌ره‌گه و مه‌ته‌ریزی چوئ نه‌کرد و وه‌ی به‌رنه‌دا، پاساویشى ئه‌وه‌بوو که جیا له‌ خواردن و شیوه‌که که ئى خوئى بوون، مه‌ده و گه‌ده‌که‌ش هه‌ر ئى خوئى بوو!

ئه‌وى شه‌وى به‌ قسه‌ی نه‌سته‌ق و فشه و پیکه‌نین و گپ‌رانه‌وه و وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی سه‌رله‌نوئى رووداوه‌کان و چیرۆکه‌کانى ئه‌و چهند مانگه‌ی قوتابخانه، شه‌ومان شه‌ق و شر کرد و پامان بوارد.

کاتژمیر دوو و نیوی شه‌و بوو که له‌و ماله‌ ئامال- تاراوگه‌یه‌را گه‌راینه‌وه و به‌ره‌و ماله‌خو بووینه‌وه و تا قاوه‌لتوونى رۆژى دواتر که هه‌ینی بوو تخیل بووین.

پتر له‌ مانگ و نیویک له‌ میوانى - ببوورن له‌ سه‌ردان و نه‌خوئى بینینى - ئه‌وى شه‌وى رانه‌بورده‌بوو که له‌ پرتیکى به‌رهبه‌یانه‌ی رۆژى شه‌مه‌ی هه‌وه‌لئى ره‌شه‌مه‌ دیتیمان کایوونس به‌ کوخه و پشمین و نکه و ناله و هاوار و ناخ و ئۆفه‌وه و له‌ کاتیگدا که ئاوی لووتى هه‌ر ده‌تگوت شیره‌ی له‌ ره‌سمه‌چوو و به‌ره‌للای قوتابخانه‌یه و دووچاوی سووره‌له‌گه‌راوی هه‌ر ده‌تگوت گۆمى خوئینیه، سه‌روپۆته‌لاکى وه‌دیارکه‌وت.

برواتان بى تیکراى هاوکاران لیکرا و هاوړا له‌گه‌ل یه‌ک و به‌بى هاوئاوه‌نگى پیشوو به‌ ده‌نگى به‌رز کوتمان: "کائالى! ئه‌وه بو ده‌هاتیه‌وه گه‌ر ئاوا ده‌نالى!؟"

کایوونس دواى چهند چرکه‌یه‌ک و بى ده‌نگیه‌کى مانادار، ریک وه‌ک مندالیکى که کولى گریانى هه‌ستابى گوتى:

وه‌للا گه‌ر راستیتان ده‌وى من خوئ لیپرام که نه‌یه‌مه‌وه، به‌لام ئه‌و زیرووحه‌ گورگ نه‌خۆره - خه‌راجات ی ده‌لیم، ببوورن شوخ- له‌یلای ده‌لیم، له‌بیرم چوووه‌ راپسپاردم که له‌مه‌به‌ولاوه له‌ لای خه‌لکى به‌ نیوی نوئى نیوی بینم

بوئوه‌ی له‌لایه‌که‌وه نیودتیر بى و له‌لایه‌کى تریشه‌وه خه‌لک ورده‌ورده‌ ئاگاداربن که خات خه‌راجات نیوی گۆربوه و بووته‌ شوخ- له‌یلا... ئه‌رى ئه‌وه‌م ده‌کوت هه‌ر شوخ- له‌یلا - که زانى ئیجگار سوورم له‌سه‌ر ئه‌و به‌یاره‌م و لیپراوم که نه‌چمه‌وه قوتابخانه، هه‌ر دوابه‌دواى ئه‌وه‌ی زمانم سووتا و به‌راشکاوئى ئه‌و به‌یاره‌م به‌سه‌ر زمانان داها، هاوړتیه‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که گسکه‌که‌شى پى بوو و له‌ قولی گرتبوو و ولاتى گسک ده‌دا، هه‌رای کردمى و له‌مال وه‌ده‌رى نام و شاره‌وده‌رى کردم و لیگدا لیگداش به‌ ده‌نگى به‌رز ده‌ینه‌راند:

برۆ، برۆ، برۆ... برۆ، برۆ، برۆ... زووبه‌ زووبه‌ هه‌راکه! به‌هیچ کلۆجیک رانه‌وه‌ستى و نه‌که‌ی بوه‌ستى. هه‌راکه‌وه‌ هه‌رچی زووتر خوئ بگه‌به‌نه‌وه‌ قوتابخانه! ده‌نا ئه‌م سه‌شیمه‌ته‌ ورگ زله‌ مفتسه‌خۆره‌ بى چاوپرووه‌ی وا به‌خۆته‌وه‌ ده‌ینه‌ سی‌زده‌ی نه‌حس هه‌ربینا هاتنه‌وه‌ و وه‌ژورکه‌وتن و سه‌روسه‌کوت و سه‌روپۆته‌لاکى نامباره‌کیان له‌ئاسۆی ژوره‌که‌مان وه‌دیارخست و به‌یرگه‌ و میتشکیان شه‌ژاندين و ورگ و زگیان شیلاین و مالیان پماندين. برۆ، برۆ، برۆ... برۆ، برۆ، برۆ... ببرا و ببرا نه‌خه‌له‌تابى له‌مه‌به‌دوا بیبرى پشودان و مانه‌وه‌ له‌مالت به‌بیبرى دابى و به‌یرگه‌ت ختوکه‌ بکا... نا، نا... هه‌راکه‌ هه‌راکه! هه‌ربینا ئه‌و گه‌له‌خۆگه‌له‌خۆیانه‌ هاتنه‌وه‌ و سه‌رله‌نوئى هیتمايه‌تى ژيانى ئاسایان شیتواندين و سوکنایى و هیتورى ناومالیان رفاندين و مال و حالیان پماندين، ته‌نانه‌ت ئالا و والای زارۆکانیان ژاکاندين و مندال و زارۆکانیان توئاندين، ئه‌و توئى نه‌عه‌لتانه‌، ره‌یبى مالیان به‌سى چه‌په‌ی قوړى گيړى!... برۆ، برۆ، برۆ تا ئه‌و به‌لا لابه‌لایانه‌ و ئه‌و کونده‌ مال کاول که‌رانه‌ نه‌هاتونه‌ته‌وه‌.

برۆ، برۆ، برۆ... برۆ، برۆ، برۆ. من که تا ئه‌و کاته به‌ هوئى که‌م ئه‌زمونى و که‌م ته‌مه‌نیم و پاراستنى مه‌رجى باوى گه‌وره‌ و چکۆله‌بى، چم نه‌ده‌گوت و هه‌ر گویم راده‌گرت و خوئ ده‌خواردوه‌وه و خوئ ده‌بوارد له‌وه‌ی قسه‌یه‌کى ناجایز بکه‌م، خوئ پى رانه‌گیرا و له‌ پرتیک دا کوتم:

"کائالى گیان! یوونس بوون تیتچووی هه‌یه‌!" - ببوورن: "کایوونس گیان، ئالى بوون تیتچووی هه‌یه‌!"

خوا کا به‌رپه‌به‌رمان وه‌حه‌ستینى که به‌و پیلانه‌ی- ببوورن: "به‌و پلانه‌ی" - چ توخم و توئى غیاب و میابى نه‌هیتشتن و ئه‌م په‌تا ناکۆکى هیتنه‌ره‌ی بنه‌پر و خاشه‌پر کرد. هه‌ربژى کا به‌رپه‌به‌رى خوئمان بو پیلانى- ببوورن: "بو پلانى" - بى وینه‌ی و چاره‌سه‌رى حاکمانه‌ی- ببوورن: "چاره‌سه‌رى حاکمانه‌ی" - !

۱۳ى خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۹۷ى هه‌تارى